

Creiem però, que amb l'ajut de les Autoritats, que ens han demostrat sempre que estan al nostre costat, i que fan els possibles per ajudar-nos, aquesta fita es durà a terme! Cal dir que els estem molt agraïts.

-Tanmateix, vosaltres, o almenys un grup de vosaltres ja us trobaveu abans, oi?

Sí, és cert, ja fa temps que una colla ens trobem. La iniciativa va sortir de la proposta del Rector per tal de fer catequesi. Arran d'aquests contactes les reunions es van anar fent més freqüents, i es va ampliar la temàtica. Aquestes trobades, ara setmanals, consisteixen en l'exposició i reflexió d'un punt doctrinal, i per altra part comentem un fet històric local.

-Quina activitat recordeu amb més estima de les que vàreu fer l'any passat?

El curs passat, perquè nosaltres anem per cursos, ens va satisfer molt l'exposició dels treballs que vàrem fer ja que va servir per valorar la labor de cadascú, i fins i tot vàrem quedar sorpresos. També va ésser un encert fer una de les reunions tot dinant a "la Corbadora", allà ens hi vàrem sentir inspirats (cançons, poesies, acudits,...)

La 1ª TROBADA DE GERMANOR DE LA 3ª EDAT va donar una nova empena als nostres avis per continuar l'activitat.

-Quanta gent us hi aplegueu?

Dels cinc-cents jubilats que hi deu haver al poble els que ens trobem a la rectoria som una cinquentena, i quan organitzem petites sortides sempre se n'hi afegeixen més.

-Penseu que la tercera edat és una etapa de descans, de no activitats?

És veritat que és una etapa nova, de descans, sí, però alhora aquest ha d'ésser profitós. Pots desenvolupar les aptituds que de jove havien estat frenades per manca de temps o possibilitats. De tota manera cal saber-se ordenar el temps, d'acord amb el que cadascú li agrada fer.

-En aquest període de la vida, amb quina companyia us sentiu millor?

Ens agrada i alhora necessitem la companyia de tothom. Tanmateix a l'arribar a la nostra edat, s'ha de dir, francament, que ens avenim

més entre nosaltres mateixos, i també hi ha certs moments en que desitgem estar sols.

-I què ens en dieu de les pensions que cobreu?

Són desastroses! Malgrat que no hauria d'ésser així. La gent, als nostres anys, sol dependre econòmicament de la família, i això comporta que no es pugui fer una vida més independent. El problema ja ve de més amunt, i l'única cosa que podem fer és anar tots més units i reclamar els nostres drets.

-I ja per posar punt final, com veieu el futur de la vostra Associació de Jubilats?

Esperança... De projectes en tenim molts, ens sentim rejuvenits, i els recents contactes amb la coral Bac de Roda ens varen donar una empena d'optimisme. Som tot just a la primera volada!

I perquè no? Els nostres avis, amb entusiasme i amb fets ens demostren que tene un camí ple de tasques i satisfaccions. La nostra enhorabona, i com diu Joan Vinyoli en el seu poema: "La juvenesa es pot sentir en qualsevol edat"

*"Aturada ja la vida
quiescent, vell i nafrat,
he sentit una gran crida
que a benaurança convida
per un camí no fressat*

*Delerós, enderiat,
he pres de sobte embranzida
fent un salt fora de mida,
puc dir que m'he envolat"*